

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 30. szám

2017. január 2.

Focizzunk tovább – együtt

Sokunknak ma van az első munkanapja, de tudom, hogy sok kollégának mindegy volt, Karácsony, vagy Szilveszter, esetleg Újév napja következett, mert valamelyiket, vagy többet is ezek közül szolgálatban töltötték. Ők nagyon jól tudják, az igazi vasutas lét fő jellemzője: Nincs megállás, hiszen azért vagyunk, hogy menetrend szerint induljanak, érkezzenek a vonatok. A vasúton, persze nincs megállás, de az életben azért meg lehet néha állni, hogy kicsit visszanezzünk. Miért is? Semmiképp sem azért, hogy rágódjunk a nemszeretem percek, órákon, hanem azért, hogy levonjuk a múlt tanulságait, sorra nézzük, mit tettünk jól, mit rontottunk el valahol, no meg, hogy sutba dobjuk, amit mások rontottak el nekünk. Már is több tudással, tapasztalattal – az idősebbek bölcsességével – felvértezve indulhatunk az új esztendő örömeinek és nehézségeinek megélésére.

Január elsején megteszünk mindent, hogy jó évünk legyen. Disznóhúst eszünk, hogy kitérjük a szerencsénket, ja és lencsét, hogy sok pénzünk legyen. De mit fogunk tenni mi vasutasok, hogy 2017-ban elérjük céljainkat? Csendben maradunk, és a háttérből kritizáljuk a szakszervezeteket, hogy ezt vagy azt miért nem tesznek meg? Ugyan halljuk nap, mint nap, hogy milyen jó lesz nekünk, de senkit ne tévesszenek meg a szirénhangok, jó, vagy legalább jobb csak akkor lehet a jövőnk, ha kiállunk önmagunkért egy jobb év reményében.

Tavaly sem voltunk rosszabbak, mint tavalyelőtt. Igaz, másokkal ellentétben nem forgattuk fel a világot, sőt meg sem váltottuk azt, ami persze másoknak sem sikerült, de mindent megtettünk, hogy szebbé tegyük – ha már mi nem lehettünk szebbek. Úgy voltunk ezzel, mint az emberek: Nem biztos, hogy minden lehetőséget kihasználtunk, de minden lehetőséget megragadtunk, és addig nem engedjük, amíg volt egy fikarcnyi remény a sikerre. Küzdöttünk a munkahelyünkön a munkánkért, otthon, a magánéletben szeretteinkért, és az utcán a jövőnkért. Mindegyikben tudtunk mosolyogni, de az akadályokból jó párat magunkkal hoztunk, hogy idén újra megküzdjünk velük. Kitartóak voltunk, mint a szélesen hömpölygő folyó, mert rombolás nélkül partot mostunk.

Eredményeinket a harcosabbak elvitatják, az urak pedig tagadják, de mi tudjuk, kitartásunknak köszönhető minden, ami év végére jobb lett, mint közben volt. Mindezt úgy, hogy bátran a tükörbe nézhetünk, mert nyugodtabb az arcunk, mint azoknak, akik szebbnek gondolják magukat tőlünk. De nemcsak gondokat hoztunk magunkkal az óévől, hanem kitartást és akaraterőt is. És talán egy kis büszkeséget, hiszen szakszervezetünk gyarapodott az elmúlt évben, többek lettünk létszámban és erőben egyaránt.

Ezek tudatában köszönöm minden tagtársamnak, és minden segítőkész vasutasnak, vezetőnek azt, hogy az elmúlt évet tudtuk együtt nem csak elviselhetővé tenni, de talán itt-ott széppé is! Idén is kérek tőletek támogató segítséget munkámhoz, és kívánok minden vasutas kollégámnak örömeiket szerettei körében, sikereket a munkahelyén, és bizakodó kitartást, amikor a jövőnkért küzdünk!

Menjünk tovább, focizzunk idén is együtt, és vigyük sikerre csapatunkat!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Évzáró EÜT-ülés Bécsben

Akkortájt mindenki a karácsonyi ünnepekre készült, ám ezt az EÜT iroda szervezői nem így gondolták, mert a szokásos éves ülést december 21-22-re hívták össze. Az első nap délutánja Roman Hebenstreit EÜT elnök köszöntője után a kölcsönös tájékoztatás jegyében telt. A Holding minden egységét górcső alá vették a tanács tagjai azzal, hogy a következő napi plenáris ülésen a meghívott vezetők a felmerülő kérdésekre a választ is meg tudják adni. A plenáris ülésen megjelent Andreas Matthä, az ÖBB Holding nemrég kinevezett vezérigazgatója, Ferdinand Schmidt, az RCA igazgatója valamint a TS vezetője, Moser úr is.

A tájékoztatók sorát a Holding vezetője kezdte, és az elmúlt tíz hónap eredményeit ismertette. Mint mondta, a személyszállítás és az infrastruktúra stabil, és a tervnek megfelelően teljesít, míg az RCG a terv alatt szerepel. A jelenlévők kitekintést kaptak a jövőt illetően, amely 2022-ig ad egyfajta tervezést a konszern számára. A célok között szerepel, hogy az első tízben legyünk, mint munkaadók. A fenntarthatóságnak és biztonságnak köszönhetően bizalmat teremtsünk, és gazdálkodjunk ki a tőkeköltségeinket, hogy a jövőbe ruházzunk be. Végül a teljesítményekben stabilan az 500 millió utast, valamint a teherfuvarozásban a 150 millió tonnát el tudjuk szállítani. A teljesítményi mutatók közül a piaci részesedést emelte ki a teherszállítás területén, ahol az RCA 76% fölé van, míg az RCH eléri a 63%-t. Megemlítette, hogy a versenyhelyzet nagy, hiszen Ausztriában több mint harminc, míg Magyarországon negyvenhárom versenytárs van a piacon.

Természetesen a személyzet Holding szinten is előregedett, az átlag életkor 45,8 év, így az utánpótlást már most el kell kezdeni tervezni. Ezt a feladatot kapta Dr. Veronika Zügel asszony, aki körünkben van, és 2017. január elsejétől a személyzeti politikáért felel az ÖBB Holdingban. Végezetül a mindkét országban napirenden tartott magyar állami szerepvállalással kapcsolatban elmondta, hogy a jövő évben kölcsönösen segíteni kívánja egymást az ÖBB, és a MÁV Zrt. is.

A továbbiakban Ferdinand Schmidt, az RCG jelenlegi helyzetéről valamint a jövő kilátásairól beszélt. Reményeit fejezte ki, hogy a 2017. év egy jobb év lesz és a csoport is jó évet fog zárni, mert az előjelek is ezt mutatják.

A TS képviselőjében jelen lévő Moser úr pedig reményét fejezte ki, hogy Miskolcon, a TS-ben a vezetőcserék után rendeződnek a munkaügyi kapcsolatok,

és a jövő évben jelentős teljesítmény növekedés következik majd. Annál is inkább, mert elindul egy nagyon komoly, 22 millió eurós beruházás, melyből 8 millió telek vásárlásra, míg 14 millió fejlesztésre és kapacitás bővítésre fordítható, melyben benne lesz a magyar kormány anyagi támogatása is.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Végezetül a baráti hangulatú tájékoztatók és az azt követő beszélgetés után EÜT alelnökként meghívtam Andreas Matthä vezérigazgatót, valamint Dr. Veronika Zügel személyzeti vezetőt Budapestre, hogy itt folytassák az RCH-ra vonatkozó rövid- és középtávú elképzelések megbeszélését. A meghívást a meghívottak elfogadták.

Zubály Bertalan

Korunk nagy kihívása a nemzedékváltás

Mint arról már sokat beszéltünk, a cégek életében nagy kihívás az utánpótlás biztosítása, ami úgy tűnik, mostanában egy nemzedékváltással is egybeesik. Azt is tudtuk már korábban, hogy a MÁV Zrt., és annak leányvállalatai létszámhiánnyal küszködnek, nem is kicsivel, hiszen becslések szerint a hiány eléri a 3500 főt. S ha ez nem volna elég, akkor itt van a következő évek statisztikája, mely szerint ezres nagyságrendben mennek majd kollégáink a jól megérdemelt nyugállományba.

A magyar munkaerő piac is véges, hiszen hasonló problémákkal néz szembe minden vállalat, szó se róla, kicsit előregedtünk. A Rail Cargo Hungaria a legnagyobb vasúti teherszállítással foglalkozó magyar vállalat átlagéletkora 48 év fölött van. Hasonló számok vannak a MÁV Zrt. területén is, a nagy kérdés az, honnan és kivel fogják pótolni a már hiányzó, és a jövőben kieső munkaerőt.

De nézzük meg a szomszédos osztrák vasúti társaságot, ott mi is a helyzet ezen a területen. Amint ismert, a helyzet hasonló, mint Magyarországon, az ÖBB Holding több mint 36500 fős létszáma szintén kicsit előregedett, az átlag életkor 45,8 év, és a következő öt évben 5339 fő megy nyugdíjba. A korfa szerint 46-50 év között 8375 fő, míg 51-55 év között 9115 fő van, és 55-60 év közé 4500 fő tartozik. Ez több mint 22000 dolgozó, mely a teljes létszám közel 70%-a. Tehát az ÖBB sincs könnyű helyzetben, de az biztos, hogy 2017. január 1-től a Svájcból érkező Dr. Veronika Zügel azonnal munkához lát, s az lesz az első nagy feladata, hogy kidolgozza az ÖBB AG. középtávú humán stratégiáját.

S hogy itt, Magyarországon mi lesz a megoldás? Vonzóvá kellene tenni a vasúti munkát, nagyobb megbecsülést adni a vasutasoknak, és talán változtatni kellene a belépési- és vizsgafeltételeken is. Természetesen ez feltételezi a tisztességes bérezést, mert anélkül nem fog menni. A Vasutasok Szakszervezete már többször is felhívta erre a figyelmet, de ez idáig süket fülekre talált. Csak reménykedni tudunk, hogy a 2017. év nagy áttörést hoz, és rendezzi a vasút és a vasutasok helyzetét.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A remény hal meg utoljára

Fura gondolat ez karácsony után, új év előtt, no meg új év után, de az az igazság, hogy a nagy ünnepi kavalkádban a gondolatok is össze-vissza kavarognak. Bizony ilyenkor elég nagy a kuszaság, hiszen a stressz a tetőfokára hág. Megvettünk mindent, amit kell? Nem feledkeztünk el senkiről? Elég lesz a bejgli?

Aztán, mikor már azt hisszük, hogy lesz egy kis nyugi és Kevint megint otthon hagyták, jön a pofon: Magyarország jobban teljesít! – hangzik a reklám. Csezd meg, legalább ilyenkor ne!

A nyolc perc cigiszünet után újra élvezhetjük Kevint, és mire ellazulnánk, vége is az első résznek (sebj, van még hat). Csak hát ezután jönnek az igazán felkavaró dolgok. A híradók.

Az egy dolog, hogy baleset hátán baleset, TEK, NAV, élelmiszerbiztonság és még néhány ilyen nyugtatóan ható hír. Az igazi karácsonyi hangulatteremtőként olyan spórolás van magyarhonban, hogy nagy hirtelen, az év utolsó napjaiban szét kellett osztani 440 milliárd HUF-t. A dolog rendjén valónak látszik, hiszen a nyugdíjasok megérdemlik a Bözsit (bár nem biztos, hogy kétezeresekben kellett volna), de a folytatás már egy kicsit bizonytalanra teszi az embert. Mert hogy a szerelőnek X, a barátnak Y, és így tovább.

Ötvennégy milliárd sport célú beruházásokra, de a vasútról egy árva hang se. Aztán mégis: a keskeny nyomtávú továbbfejlesztésére igen jó kis summa jut. (Tudjuk nagyon jól, a számítógépekben is az a becsapás, ha dolgozni akarsz vele, akkor elég az alap, de ha játszani, akkor a szuper turbó kell.). Szóval a nagy vasútról semmi. Jövőre kapnak a katonák, a pedagógusok, az egészségügy és van még ígéret bőven.

A lista szép, de nekem valahogy hiányérzetem támadt. Minket, vasutasokat mintha megint kifelejtettek volna a szaknévsorból. Mennyivel másképp várnánk az újévet, ha például azt az 54 milliárdot, vagy felét a vasutasok bérének rendezésére szánták volna.

De ahogy kezdtem: a remény hal meg utoljára!

Sikerekben gazdag Boldog Új Évet kívánok!

UI: A Remény orvosának ugyan kétségei támadtak, de nem adom fel!

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kacatok

Valószínűleg sokan kidobtunk pár dolgot a napokban, talán egy-két szokásunkat is. Nem biztos persze, hogy a legrosszabb rögződéseinktől szabadultunk meg, sőt, még abban sem lehetünk biztosak, hogy megszabadultunk bármelyiktől. De ha elég válogatósak voltunk, van esély rá, hogy hasznunkra válik a selejtezés, aztán majd kiderül, hogy mi az, ami visszakerül az eredeti helyére. Bár nemigen lesz visszarendeződés, mert attól tartok, máris volt miből pótolnunk majd mindent, pedig éppen hogy csak idén van. No, de azt mondják, a szándék már fél siker, a lényeg, hogy jó legyen a szándék.

Akkor talán nem csak az az egy, hanem mindegyik nap különleges marad. Csodák, érzések, ünnep – hogy mindez illúzió? Lehet, de az sem kizárt, hogy valamit nem jól csináltunk. Vagy mások rontottak el valamit, netán közös erővel jártunk tévúton. Például nem férhet a szívünkbe az, aki a hatalmasságával kérkedik, és mi sem leszünk szíve csücske azoknak, akik fölött hatalmaskodni akarunk. Alighanem jó fokmérő, tudnak-e a kicsinyek magukénak érezni bennünket, és beférnek-e a szívünkbe azok, akiket kicsinynek gondoltunk.

Meglehet, vannak, akiket hidegen hagy a selejtezés, mondván, hogy náluk minden rendben van, és minden a helyén, mert ők mindent tudnak. Lelkük rajta, csak ne kiabáljanak, inkább elnémítani volna jó az emberi okoskodást, mert sokszor történik a mások kárára. Rajtunk múlik, hogy melyik arcunkat mutatjuk, a tiszta emberit, vagy a durvát és erőszakost. Melegséget akarunk a szívünknek, sok szeretettel, vagy dermesztő téli hideget, jégcsapokkal. Akik az utóbbira vágnak, dobjuk ki kacatjainkkal együtt, és húzódjunk összebb azokkal, akik nem csak maguknak akarnak jót.

Új esztendő, új élet, mondják, ami lehet, hogy tényleg illúzió. De biztosan sok újat hoz majd, új lehetőségeket, új embereket, netán visz a régiekből is párat, sokszor akaratunkon kívül. Legyünk nyitottak az újra, de vigyázzunk közben a régiekre is, hátha kevés kacat van köztük. És legfőképp bizzunk! Önmagunkban, a jövőben és azokban, akiknek befértünk a szívükbe.

Bizalommal és szeretettel.

Dolhai József

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Helyi hírek röviden

Tengelyátszerelési Főnökség

Az év utolsó hetének 27-28. napjain volt a főnökségen a munkavédelmi képviselő választás. A választáson Gáspár Zoltán, a Vasutasok Szakszervezetének jelöltje kapta a legtöbb voksot.

Gratulálunk, munkájához sok sikert és jó egészséget kívánunk!

HUMORSAROK

FELADAT

Felküldenek két malacot és egy rendőrt az úrbe. Mielőtt elindítanak az úrhajót, mindenki elmondja, hogy mi a feladata.

- Egyes számú malac, mi a feladata? – kérdezi az operátor.
- Én kezelem a gombokat egytől húszig.
- Kettes számú malac, mi a feladata?
- Én kezelem a gombokat huszonegytől negyvenig.
- Rendőr, mi a feladata?
- Gombokhoz nem nyúlni, malacokat etetni!

ICI-PICI

A házasságközvetítő szól az egyik nősülni készülő fiatalemberhez: Volna itt egy menyasszony az ön számára, biztosan tetszeni fog, mert jó családból való!

- Szép is? – kérdi a fiú.
- Egyszerűen gyönyörű!
- Akkor szegény?
- Az apja egy gazdag bankár és ő az egyetlen örökös.
- Jó! De ha semmi hibája sincs, miért hajadon?
- Mert most éppen egy icipicit terhes.

Balogh Attila